

Sygn. akt VIII W 585/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie, VIII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Monika Louklinska

Protokolant: Paulina Czartoryska

Oskarżyciel publiczny: prawidłowo zawiadomiony, nie stawił się

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lipca 2019 r., 17 września 2019 r.

sprawy przeciwko

B. K.

synowi M. i Z.,

urodzonemu dnia (...) w L.

obwinionemu o to, że w dniu 6 grudnia 2018 r. wezwany do siedziby Straży Miejskiej na ul. (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi nie wskazał na żądanie uprawnionego organu osoby, której powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 6 stycznia 2018 r. W/w pojazd został zatrzymany w strefie zamieszkania poza miejscami wyznaczonymi, tj. o czyn z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 58, poz. 515 ze zm.)

orzeka:

I) obwinionego B. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu wyczerpującego dyspozycję art. 96 § 3 kw,

II) na podstawie art. 119 § 2 kpw koszty postępowania ponosi (...) W..

Sygn. akt VIII W 585/19

UZASADNIENIE

B. K. został obwiniony o popełnienie czynu kwalifikowanego z art. 96 § 3 kw mającego polegać na tym, że w dniu 6 grudnia 2018 r. wezwany do siedziby Straży Miejskiej na ul. (...) w W., będąc właścicielem pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi nie wskazał na żądanie uprawnionego organu osoby, której powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 6 stycznia 2018 r. W/w pojazd został zatrzymany w strefie zamieszkania poza miejscami wyznaczonymi, tj. o czyn z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 58, poz. 515 ze zm.).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. był właścicielem pojazdu marki R. o nr rej. (...), który w dniu 10 maja 2017 r. sprzedał P. R., a następnie w dniu 20 czerwca 2017 r. zawiadomił o fakcie zbycia przedmiotowego pojazdu Wydział Komunikacji w Urzędzie Miasta O..

W dniu 6 stycznia 2018 r. około godziny 8:00 funkcjonariusze Straży Miejskiej ujawnili na(...)wykroczenie polegające na zatrzymaniu pojazdu marki R. o nr rej. (...) w strefie zamieszkania poza miejscami wyznaczonymi w tym celu.

Powyższy czyn stanowiący wykroczenie z art. 97 kw został zarejestrowany przy pomocy aparatu cyfrowego, którym wykonano 4 zdjęcia.

W toku czynności wyjaśniających na podstawie niepełnej informacji uzyskanej z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców Straż Miejska (...) W. ustaliła, że właścicielem pojazdu jest B. K.. Wobec powyższego zwrócono się do B. K. o wskazanie kto użytkował pojazd w dniu 6 stycznia 2018 r., jednak B. K. nie udzielił żądanych informacji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: notatki urzędowej (k. 1, 2), zdjęć (k. 1a), wezwania (k. 3, 4, 5a), koperty (k. 3a, 4a), pisma (k. 5, 6), zpo (k. 6a), sprzeciwu (k. 25), umowy sprzedaży (k. 26, 42), pisma z Urzędu Miasta O. (k. 46), zawiadomienia o zbyciu (k. 47).

W złożonym sprzeciwie od wyroku nakazowego obwiniony wskazał, że przedmiotowy pojazd w dniu 10 maja 2017 r. sprzedał P. R., a następnie w dniu 20 czerwca 2017 r. zawiadomił o fakcie jego zbycia Wydział Komunikacji w Urzędzie Miasta O. oraz dołączył kopię umowy kupna-sprzedaży pojazdu (k. 25, 26).

Obwiniony na rozprawie głównej wyjaśnił, iż nie miał możliwości wskazania osoby, która w dniu zdarzenia kierowała pojazdem marki R. o nr rej. (...) ponieważ od dnia 10 maja 2017 r. przedmiotowy pojazd nie był jego własnością na potwierdzenie czego przedstawił oryginał umowy kupna-sprzedaży zawierający adnotację Wydziału Komunikacji w Urzędzie Miasta O. z dnia 20 czerwca 2017 r. o zawiadomieniu o zbyciu pojazdu (k. 43v).

Sąd celem weryfikacji tych twierdzeń zwrócił się do Urzędu Miasta O. Wydział Komunikacji o wskazanie, czy została zgłoszona umowa sprzedaży przedmiotowego samochodu, a jeżeli tak to kiedy i czy została ta informacja przekazana do bazy (...), ponieważ w wydruku z tej bazy z 9 stycznia 2018 r. obwiniony figuruje nadal jako właściciel pojazdu.

W piśmie z dnia 13 sierpnia 2019 r. Wydział Komunikacji w Urzędzie Miasta O. potwierdził, iż B. K. w dniu 20 czerwca 2017 r. złożył zawiadomienie o zbyciu pojazdu marki R. o nr rej. (...) na rzecz P. R. dołączając umowę kupna-sprzedaży z dnia 10 maja 2017 r. Ponadto potwierdził, że P. R. jako nabywca pojazdu marki R. o nr rej. (...) do dnia sporządzenia pisma nie dokonał przerejestrowania pojazdu na swoje dane ani nie zawiadomił właściwego starosty o ewentualnym zbyciu pojazdu, w konsekwencji czego B. K. nadal figuruje w ewidencji bazy (...) jako właściciel przedmiotowego pojazdu (k. 46, 47).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, albowiem znalazły one potwierdzenie w piśmie z Urzędu Miasta O.. Należało zatem uznać, że doszło do błędnego ustalenia danych właściciela pojazdu marki R. o nr rej. (...), albowiem obecny właściciel pojazdu P. R. nie dokonał przerejestrowania pojazdu na swoje dane ani nie zawiadomił właściwego starosty o ewentualnym zbyciu pojazdu, w konsekwencji czego B. K. nadal figuruje w ewidencji bazy (...) jako właściciel przedmiotowego pojazdu.

Bezspornym zatem okazało się, iż obwiniony w dacie ujawnienia wykroczenia z art. 97 kw, oraz w dacie wystosowanego do niego wezwania ze Straży Miejskiej w oparciu o przepis art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, ze zm.) nie był właścicielem ani użytkownikiem pojazdu marki R. o nr rej. (...).

Odpowiedzialność sprawcy czynu z art. 96 § 3 kw polega na niewskazaniu wbrew obowiązкови, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji o osobie, której został powierzony pojazd do kierowania lub używania. (...) oznacza bowiem m.in. „przekazywać informację” (Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny, red. H. Zgólkowa, t. 46, Poznań 2004, s. 148). Niewskazaniem jest udzielenie odpowiedzi negatywnej, na przykład, że nie wskaże tej osoby lub nie wie w czyjej dyspozycji w określonym czasie był pojazd, jak też zaniechanie udzielenia odpowiedzi.

Wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw ma charakter indywidualny, a więc może je popełnić jedynie właściciel lub posiadacz pojazdu, zarówno przez działanie (odmowa udzielenia wskazania), jak i zaniechanie działania (brak odpowiedzi na pismo), który wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Prawo o ruchu drogowym nie określa formy, w jakiej ma nastąpić odmowa udzielania informacji. Może być złożona ustnie lub na piśmie.

Obowiązek wskazania komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania unormowany jest w art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, ze zm.), który stanowi, że „właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec”.

W ocenie Sądu ujawnione i poddane wszechstronnej analizie dowody, dostarczyły podstawy do uznania, że na obwinionym nie spoczywał wyżej wymieniony obowiązek, albowiem nie był on właścicielem, posiadaczem ani użytkownikiem przedmiotowego pojazdu marki R. o nr rej. (...) ani w dacie ujawnienia wykroczenia z art. 97 kw, ani w dacie wystosowanego do niego wezwania ze Straży Miejskiej w oparciu o przepis art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, ze zm.), czy też nawet w dacie stawianego zarzutu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, zdaniem Sądu, należało uznać, że obwiniony swoim zachowaniem nie dopuścił się wykroczenia z art. 96 § 3 kw, a zatem uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania uzasadnia przepis art. 119 § 2 pkt 1 kpw, zgodnie z którym w razie uniewinnienia obwinionego w sprawie, w której wniosek o ukaranie złożył oskarżyciel publiczny - koszty postępowania ponosi odpowiednio Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego, z wyjątkiem należności z tytułu udziału adwokata lub radcy prawnego w charakterze pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – a więc w przedmiotowej sprawie (...) W..

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.